

Terör üretmekle cihad yapılmaz

Seda Hanım: “Fransa’daki dergiye yapılan saldırı cihad mıdır? Peygamber Efendimiz’in de (asm) bir Yahudi’yi sivri dili dolayısıyla öldürttüğü söyleniyor ve bu saldırıya meşrûiyet kılıfı geçirilmek isteniyor. Ne dersiniz?”

TERÖR ÜRETMEKLE CİHAD YAPILMAZ

Öncelikle ifade edelim ki, tarihte hiçbir zaman terör cihad olmamıştır, cihadın terör olmadığı gibi. Terörü cihad kılıfına sokmak en başta İslâmiyet’e zarardır.

Biz Müslümanlar silâhla saldırı yapmayı ve insanlara ölüm kusturmayı cihad sayıyorsak eğer, bence biz kendi dinî algımızı gözden geçirmeliyiz. Yanlışlarımızı İslâm’a mal etme aymazlığından dolayı veya içimizdeki bu maksadı aşan hırçınlıkları susturamayıp dünya kamuoyuna şiddetle, ölümlerle, kanla, kinle geldiğimizden dolayı Müslüman olarak utanmalıyız.

Orantısız güç kullanmanın, insanları arkadan vurmanın, terör estirmenin, canlı bomba olmanın, yakıp yıkmanın adı cihad olabilir mi?

Böyle bir cihad tanımı İslâmiyet’te yoktur.

MEDİNE’DE BİR SÖZLEŞME VARDI

Peygamber Efendimiz (asm) hicretten hemen sonra, Medine’ye ayak basar basmaz Medine’deki dinî kimliklerle bir sözleşme imzalıyor. Bu sözleşmeye göre Medine’de herkes diğer kişilerin dinî hüviyetine saygılı olacak, herkes herkesin özgürce ve barış içinde yaşama hakkını tanıyacaktı ve gerekirse koruyacaktı.

Yahudiler bu sözleşmeyi defalarca ihlâl ettiler. Devletler hukukunda yapılan bir sözleşme ihlâl edilirse, önce uyarmak, ardından gerekirse güç kullanmak bu ihlâlden zarar gören taraf için bir hak olur.

Peygamber Efendimiz’in (asm) öldürülmesine müsaade ettiği Yahudi, Şair Ka’b bin

Eşref idi. Ka'b bin Eşref bilhassa Bedir Savaşından sonra Müslümanlara karşı iyice kinlenmiş, kinini ve düşmanlığını şiirlerine dökerek Medine'de Yahudileri, Mekke'de müşrikleri Müslümanlar aleyhine kışkırtmaya başlamıştı. Böylece sözleşme maddelerini açıkça ihlâl etmişti.

MEDENİLERE GALEBE ÇALMAK

Fransa'daki durum için Medine döneminden örnek bulup çıkarma imkânı yoktur. Fransa'daki durum tamamen terördür.

Gerçi Charlie Hepdo dergisinin sınırı çoktan aşmış olduğu anlaşılıyor. Ve bu gün bu derginin yazdıklarını ve çizdiklerini Batılı vicdan da savunamıyor.

İşte tam da söylemek istediğimiz budur: Keşke Müslüman olarak kan dökmeden Batılı vicdanı uyandırmak ve akl-ı selimi ayağa kaldırmak gibi bir derdimiz olsa idi!

Nitekim Bediüzzaman, "Medenîlere galebe çalmak ikna iledir. Söz dinlemeyen vahşîler gibi icbar ile değildir." diyor.

Söz konusu dergi yönetimi her halde medenî insanlar idi.

Bununla beraber unutmayalım ki, Fransa bir Müslüman ülkesi değil. Ve Fransa ile Müslümanların bu noktada bir sözleşmesi de bulunmuyor.

ASRİMİZDA CİHAD MANEVİDİR

Öte yandan bu gün dünya insanı irşada muhtaçtır.

Biz Müslümanlar olarak insanlığa doğru bir irşad projesi sunduğumuzda dünyada İslâmiyet'i kabul etmeyecek tek fert yoktur.

Bu zamanda gerek dâhilde, gerek hariçte doğru bir irşad projesi sunmak cihadın ta kendisidir. Asrımızda maddî alanda değil, manevî alanda ve iman-ı tahkiki metoduyla cihada ihtiyaç vardır. Bediüzzaman'ın ifadesiyle, asrımızda "cihad-ı dinî , iman-ı tahkiki kılıcıyla"¹ yapılmalıdır.

Öte yandan Bediüzzaman tam yüz sene önce İslâm dünyasına şu mesajı veriyordu: "Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemâlâtını ef'âlimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri, elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki küre-i arzın bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehâlet edecekler."²

Bu sözlerin üzerinden tam yüz sene geçmiş... Hani nerede İslâm ahlâkını ve iman

hakikatlerini fiillerimizle yaşama ve dünyaya örnek olma derdimiz?

Anlaşıyor ki, Müslümanlar önce dini doğru anlamak ve doğru temsil etmekle yükümlüdürler.

Dünyadaki münkeri ancak manevî cihadla durdurma imkânı vardır. Bu gün manevî cihad Müslümanların boynunda bir farizadır. Bu farizanın anahtarı da Risale-i Nur'dadır.

Aksi takdirde, bu gün silâh gücüyle dünyadaki münkeri durdurmak mümkün değildir.

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 243.

2- Hutbe-i Şamiye, s. 30.